

C I N E M A

Bebé Daniels en el periodisme

Bebé Daniels acaba d'obtenir un triomf en el periodisme fent un reportatge sensacional però no en la realitat sinó en la magnífica producció cinematogràfica de la Paramount titulada «Qué noche!», la qual ha obtingut un gran èxit al Broadway de Nova York i a tot arreu on ha estat presentada.

«Qué noche!» té algun punt de contacte amb «La repòrter relampago» i és com un segon episodi de la vida periodística que Bebé Daniels, l'estrella de la Paramount, ve caracteritzant a la pantalla. Però si en la pel·lícula anterior vam veure a Bebé de repòrter cinematogràfica viva com un llampec, en aquesta comèdia sentimental i finalment còmica coneixem a Bebé com formant part de la Redacció d'un diari en el qual necessita ésser més viva encara si és possible. Sembla que estava encara per escriure la història adequada a la vivacitat de l'artista i això és el que ens proporciona «Qué noche!».

«Qué noche!» és una hora completa d'esgarrifança, d'emoció, de palpitant interès, de plaer, de diversió, de riure incontenible. És una història de mogudes aventures, de moments crítics, d'estranyes situacions còmiques i de romàntiques escenes d'amor. Evoca la vida sobrealçada en la redacció d'un gran diari nord-americà. Apareixen en la pel·lícula polítics tramposos, repòrters intrèpids, gent de totes les categories magníficament caracteritzada. Bebé Daniels encarna admirablement el repòrter que a la fi proporciona al gran diari la informació sensacional l'oportunitat de la qual l'editor persegueix des de fa quinze anys. En llurs desatinats esforços la simpàtica artista de la Paramount ens fa riure irresistiblement uns moments i al final de la pel·lícula ens fa presenciar el seu triomf complet i la recompensa de tanta aplicació amb l'amor de Joe, fill de l'afortunat editor i principal redactor del diari.

L'argument de «Qué noche!» es deu a l'autoritzada ploma dels escriptors americans Grover Jones i Joy Corrigan, entusiastes admiradors de Bebé Daniels. L'adaptació a la pantalla és obra de Luisa

Long. La direcció ha estat a càrrec d'Edward Sutherland, el cèlebre director de les comèdies Boer-Hatton, que tant de renom assolí i que aconsegueix en aquesta pel·lícula el seu més gran triomf.

“LA MÁSCARA DEL DIABLO”

L'última producció en que aparegué el malaguanyat actor de caràcter Theodore Roberts, fou en «La máscara del diablo» un film interessantíssim, junt amb John Gilbert.

Theodore Roberts ha sigut l'únic actor que ha lograt fer famosos els seus cigars en la pantalla, perquè aquests han estat en tots moments una cosa tan lligada a la personalitat d'aquest artista, que si en l'interpretació de qualsevol pel·lícula s'hagués desfet del seu habitual cigar puro, s'hauria sospitat de si efectivament era o no Roberts el qui apareixia en la pantalla.

Sabiament jogats entre les seves dents, els cigars purs de Theodore Roberts, passaven a ésser de simples objectes sens vida, a actors de grans qualitats fotogràfiques. La seva indignació, alegria, qualsevol emoció sabia maliciar la amb el nerviós traginar d'un puro en la boca de Theodore Roberts.

Per això, John Gilbert, al repassar l'escenari de «La máscara del diablo» i trobar en ell un personatge que apareixia mastegant un cigar puro, digué a Victor Seastrom, director del film:

—Ja sé a qui s'ha otorgat aquest paper. A Theodore Roberts ¿no és cert?

—Exactament—respongué Seastrom—En tot Hollywood no hauria pogut trobar altre actor capaç de mossegar un cigar puro com ell.

**

La principal estrella de «La máscara del diablo», fa una creació del seu paper. Mis Von Berne nasqué a Sarajevo (Austria), però fou educada a Viena. Va ésser descoberta per Norma Shearer i el seu ma-

rit Irving Thalberg, en el seu últim viatge a Europa.

Si totes les jovenetes poguessin realitzar els seus somnis del mateix modo que Eva Von Berne logrà veure realitzats els seus, no existirien en aquest món tants descontents.

Eva contemplava en les pantalles de Viena, la seva ciutat nativa, la figura arrogant de John Gilbert i somnava mil venturosos impossibles, imaginant-se ésser la heroïna de la pel·lícula en la que John Gilbert interpretava el principal paper masculí.

Podeu pensar, doncs, la seva alegria, al enterar-se de que se li havia assignat, als pocs dies d'arribar a Hollywood, contractada pels esposos Thalberg, el paper que tant havia desitjat interpretar en els seus descabellats somnis.

Efectivament, dies després treballava baix la direcció de Victor Seastrom, en els estudis de la Metro-Goldwyn-Mayer, com a companya de John Gilbert, en la producció «La máscara del diablo».

**

Per a la presa de vistes de unes escenes de «La máscara del diablo» va ésser precis construir un espaiós jardí, per no agradar-li al director Seastrom, per aquest objecte, cap dels existents a Hollywood, per el motiu de tenir l'aspecte dels jardins vienesos, ja que és a Viena on té lloc l'acció d'aquest film.

Per a satisfer aquesta exigència del notable director suec—exigència disculpable si es té amb compte la propietat amb que Seastrom presenta els seus films—fou necessari plantar vint arbres de gran corpulència i doscents arbustres, además d'una immensa varietat de flors distribuïdes en espaiosos parterres.

Doscents cinquanta obrers treballant constantment durant quaranta i vuit hores, donàren cima a aquest efímer jardí, que una vegada impressionades les escenes de la pel·lícula «La máscara del diablo», per la qual fou construït, va ésser tot completament arrasat.

***

Cada actor té una marcada especialitat per l'interpretació de certs papers. A Hollywood hi han senyors que sols conseguixen ésser contractats, per exemple, quan ha de sortir un guardia d'aspecte ferotge o bé un xeriff.

L'«as» dels criats de les pel·lícules nord-americanes, és sens dubte Sidney Bracy. No existeix en tota Cinelandia altre actor-criat tant perfecte com ell.

Quant va ésser contractat per interpretar un paper de -com no?—ajuda de cambra en la gran producció de la Metro-Goldwyn Mayer titulada «La Máscara del diablo», va declarar que amb aquella era trescentes quaranta i nou vegades que havia sigut contractat per tal fi.

Sidney Bracy bat, per lo tant, el record dels contractes com ajuda de cambra fotogràfic.

CIRURGIA URINARIA (ronyó, bufeta, prostata, etc.)

DR. YMBERT

URÓLEG

GRANOLLERS
STA. ESPERANÇA 12
Dijous, matí.

de l'Hospital de la Santa Creu de
Barcelona i del Dispensari Municipal
de Vies Urinàries de Barcelona.

BARCELONA
GRAVINA, 8
de 2 a 4.

SOMBREROS - GORRAS - BOINAS

LA ANTIGUA SOMBRERIA DE LA

Ronda de la Universidad, núm. 4 (tienda): BARCELONA

DE J. MASÓ ORIOL

Recuerda a sus distinguidos clientes y al público en general de Granollers, que ofrece al precio de **ALMACENISTA y FABRICANTE** las más recientes **NOVEDADES** de Otoño e Invierno de 1929-30

A PRECIOS SUMAMENTE RAZONABLES

Los sombreros Masó son el complemento indispensable del buen vestir de la elegancia masculina

Reserve sus compras para esta su casa: Única que puede competir en calidad y precios

Primer taller de encargos y composuras de Sombreros

Ronda Universidad, 4 (tienda): Telef. 19893: Barcelona

LA SOMBRERERIA DE TODOS

Academia Practica

Fontanella, 4 Telf. 16716 - Barcelona

COMERCIO E IDIOMAS

Fundador: Don Miguel Boñil Trias

Director: Don Pedro Pagó Lluís

BATXILLERATO, PARITAJE I PROFESORADO MERCANTIL, OPOSICIONES

Preparación especial de acuerdo con los textos y programas oficiales

Enseñanza práctica y breve por el sistema intuitivo e individual de: REFORMA DE LETRA, GRAMÁTICA, ORTOGRAFIA, MECANOGRAFIA, TAQUIGRAFIA, CORRESPONDENCIA, COMERCIAL, ARITMÉTICA, CÁLCULO MERCANTIL, ALGEBRA, TENEDURIA DE LIBROS aplicada a todos los ramos y empresas, DIBUJO ARXIVO, FICHEROS, MÁQUINAS DE CALCULAR, IDIOMAS: FRANCÉS, INGLÉS, ALEMÁN, ITALIANO, etc. ESPAÑOL PARA LOS EXTRANJEROS, TRADUCCIONES